

សង្ខេបរក្សាទុកដោយស្វ័យប្រវត្តិ - លេខក្រៅសិបបី

ការបកស្រាយដ៏ស្មុគស្មាញនៃការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រ ចាប់ពីសាសនាពហុធម៌តាមបុរាណ
ដល់ការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រសម័យទំនើប

Jeff Pippenger

2024-02-26

សង្ខេបរក្សាទុកដោយស្វ័យប្រវត្តិ គឺជាប្រភេទប្រតិបត្តិការដែលបង្កើតឡើងដោយ
ហើយការយល់ដឹងនេះគឺជាការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញបំផុតមួយ
នៃពេលវេលាដែល William Miller បានកំណត់អត្តសញ្ញាណស្របច្បាប់ពីតួនាទី
នៃចុងក្រោយបំផុត ក៏ដូចជាការបកស្រាយដ៏ស្មុគស្មាញនៃប្រភេទប្រតិបត្តិការ
ហើយសព្វថ្ងៃនេះ៖

អាដវ៉េនទីស្ទិស្ទ័រដ៏ស្មុគស្មាញនៃការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រដែលបានដួលរលំថា
ពួកបុរាណសាស្ត្រនៃបុរាណសាស្ត្ររបស់អ្នកគឺ Antiochus Epiphanes។
បុរាណសាស្ត្រនៃស្រីចក្រភពស្រីចក្រភពដែលបានបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញ
បានប្រឆាំងនឹងស្រីចក្រភពពីតួនាទីនេះ៖
ដល់ឥឡូវនេះកំពុងប្រឆាំងនឹងបុរាណសាស្ត្រនៃស្រីចក្រភពដែលបានបកស្រាយ
ដល់ឥឡូវនេះកំពុងប្រឆាំងនឹងសាធារណៈ ដោយប្រើប្រាស់បុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញ៖

អ្វីដែលបានកើតមានហើយ នេះហើយជាអ្វីដែលនឹងកើតមានទៀត;
ហើយអ្វីដែលបានប្រព្រឹត្តទៅហើយ
នេះហើយជាអ្វីដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅទៀត; ហើយនេះគឺជាការបកស្រាយ
គ្មានអ្វីមួយឡើយ។ តើមានអ្វីមួយឬ ដល់អាចនិយាយអំពីវាបានថា មើល
នេះជារបស់ម្តងទៀត? វាមានប្រភេទហើយតាំងពីសម័យបុរាណ ដល់មានមុនយើង។
សាស្ត្រាចារ្យ ១៩, ១០

តាមន័យទំនាយ មានការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញបំផុត
ហើយការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញបំផុតនៃការបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រ
ពីព្រោះស្រីចក្រភពពីតួនាទីនៃបុរាណសាស្ត្រដែលបានបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រ

ប៉ុន្តែ បើគាត់មិនព្រមស្តាប់អ្នកទេ នេះចូរនាំមនុស្សមុនគេ
ឬពីរនាក់ទៀតទៅជាមួយអ្នក
ដើម្បីបញ្ជាក់គ្នាបញ្ជាក់ទាំងអស់នូវការបកស្រាយដ៏ស្មុគស្មាញនេះ ឬបីនាក់។
ម៉ាថាយ 18:16។

សាសនាបកស្រាយបុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញបំផុតគឺជាសាសនាមិនជឿព្រះ
ហើយសាសនាមិនជឿព្រះគឺជាការកុលដែលបន្តនូវសាសនាពិត។
វាមិនមែនជាការកុលដែលបន្តនូវខ្លួនឯងនោះទេ ដល់គេយល់អំពីបុរាណសាស្ត្រដែលបានបកស្រាយ
ព្រោះតាមពិត សាសនាមិនជឿព្រះមិនមានបុរាណសាស្ត្រដ៏ស្មុគស្មាញបំផុតឡើយ។
ប៉ុន្តែ ក្នុងន័យទំនាយ វាមានលក្ខណៈជាការកុលដែលបន្ត។
ទីក្រុងរ៉ូមគឺជាការកុលដែលបន្តនូវក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយវាមានព្រះវិហារមួយ (Pantheon)
ដល់ជាការកុលដែលបន្តនូវព្រះវិហារនៃក្រុងយេរូសាឡឹម។
ការអនុវត្តខាងសាសនានៃសាសនាមិនជឿព្រះគឺមិនមានប្រភេទប្រតិបត្តិការ
ហើយជារបស់អារក្ស ប៉ុន្តែវាគឺជាការអនុវត្តខាងសាសនាកុលដែលបន្តនូវសាសនា។

បុរមុខនៃសាសនារបស់រ៉ូមមិនដូចជាព្រះមានគោរមងារថា Pontifex Maximus។ “Pontifex Maximus” ដើមឡើយសំដៅលើសម្បត្តិចេសង្គ័យនៃសាសនាដុប្បូមក្នុងក្រុងរ៉ូមបុរាណ ដោយមានបុរាណវត្ថុត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងសម័យសាធារណរដ្ឋរ៉ូមដំបូង។ ក្រោយមក តាមកាលវេលា វាបានក្លាយជាមួយអំណាចនយោបាយ និងអំណាចសាសនា ហើយនៅទីបំផុត បានរីករាលដាលជាគោរមងារដ៏សម្បត្តិចេសង្គ័យបុរាណនៃក្រុងរ៉ូមក្នុងព្រះវិហារកាតូលិករ៉ូមសព្វថ្ងៃ។

ចំណងជើងរបស់សម្បត្តិចេសង្គ័យកំពូលនៃក្រុងរ៉ូមបែបមិនដូចជាព្រះ គឺ Pontifex Maximus ហើយវាក៏ជាចំណងជើងរបស់សម្បត្តិចេសង្គ័យកំពូលនៃក្រុងរ៉ូមហាបង្កងដែរ ហើយវាជាក្នុងចំណោមន័យថា «សម្បត្តិចេសង្គ័យកំពូលខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»។ គាត់ជាសម្បត្តិចេសង្គ័យកំពូលនៃសាសនាដុប្បូម ជាពិសេសនៃការគោរពបូជាព្រះយូពីទែរ (Jupiter)។ Pontifex Maximus មានសិទ្ធិអំណាច និងភារកិច្ចចង្អាតសាសនាដ៏សំខាន់ រួមទាំងការត្រួតពិនិត្យពិធីសាសនានានា និងធានាឲ្យការប្រព្រឹត្តទៅតាមត្រូវនៃប្រព័ន្ធសាសនារបស់រ៉ូម។ Pontifex Maximus គឺជាបុរាណវត្ថុនៃក្រុមសម្បត្តិចេសង្គ័យ (Collegium Pontificum) ដែលជាក្រុមបូជាចារ្យទទួលខុសត្រូវក្នុងការបកស្រាយ និងថែរក្សាពិធីសាសនាសាសនារ៉ូម។

សម្បត្តិចេសង្គ័យជាន់ខ្ពស់នៃក្រុងរ៉ូមទាំងបែបមិនដូចជាព្រះ និងបែបសម្បត្តិចេសង្គ័យ គឺជា Pontifex Maximus ដូច្នេះ មាននាមរបស់មេដឹកនាំនៃក្រុងរ៉ូមសម័យទំនើបក៏នឹងជាធម្មតាជា Pontifex Maximus ដែរ។ សាសនានៃក្រុងរ៉ូមបែបមិនដូចជាព្រះ គឺជាសាសនាមិនដូចជាព្រះ ហើយសាសនានៃក្រុងរ៉ូមបែបសម្បត្តិចេសង្គ័យ ក៏ផ្តល់ជា និងនូវតែជាសាសនាមិនដូចជាព្រះដដែល ប៉ុន្តែត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយការអះអាងថាជាគ្រឹះសុទ្ធសាសនា ហើយសាសនានៃក្រុងរ៉ូមសម័យទំនើបនេះផ្តល់ឲ្យក្រុងរ៉ូម ក៏នឹងជាសាសនាមិនដូចជាព្រះ ដែលត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយការអះអាងថាជាគ្រឹះសុទ្ធសាសនា។

ទាំងក្រុងរ៉ូមមិនដូចជាព្រះ និងក្រុងរ៉ូមសម្បត្តិចេសង្គ័យ សុទ្ធជាជ័យនៃរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ដែលពួកគេនឹងគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ ក្រុងរ៉ូមមិនដូចជាព្រះ ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតអស់រយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ ក្នុងការសម្រេចបំពេញទំនាយអំពីពេលវេលានៃក្រុងរ៉ូម ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ២៤។

លោកនឹងចូលទៅដោយសន្តតិវិធី
សូមបិតនៃលើទឹកនលង្កើតសម្បត្តិចេសង្គ័យខែកើត
ហើយលោកនឹងប្រព្រឹត្តអំពើដែលបុព្វបុរសរបស់លោកមិនបានធ្វើ
ហើយក៏មិនមែនបុព្វបុរសនៃបុព្វបុរសរបស់លោកបានធ្វើដែរ;
លោកនឹងចែកចាយក្នុងចំណោមពួកគេនូវសម្បត្តិដែលរឹបអូសបាន នូវរបស់បុរស
និងទុរពុយសម្បត្តិ: មន្ត្រីហើយ
លោកនឹងគ្រោងឧបាយកលរបស់លោកទៅនឹងទីមាំមួនទាំងឡាយ
សម្រាប់មួយរយៈពេល។ ដានីយ៍លែ 11:24។

បទនៃទីមុកប្លែន គឺសំដៅលើអំពើអាក្រក់
ព្រោះពួកគេបានក្លាយជាបុរាណវត្ថុបទនៃក្រុងរ៉ូមខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
ហើយបន្តជាបុរាណវត្ថុបទនៃសាមសិបមួយ។
យើងនឹងពិភាក្សាអំពីទាំងនេះជាពិសេសនៅក្នុងអត្ថបទខាងមុខ ប៉ុន្តែនៃទីនេះ
យើងគ្រាន់តែចង់អំណាចបង្ហាញថា ព្រះបន្ទូលទំនាយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា

រួមអព្យាយាមក្រីកនឹងគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់អស់រយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ ដូចដែលតំណាងដោយរូប «គ្រូរោងទុក» «ឧបាយកល» របស់ពួកគេ «ចេញពីទីមាំមួនទាំងឡាយ សូមបិតម្តាយគ្នា»។ ពាក្យដដែលមានបកប្រែថា «ប្រឆាំងនឹង» តាមពិតមានន័យថា «ចេញពី» ហើយខនៈកំពុងនិយាយថារូបនឹងដឹកនាំពិភពលោក «ចេញពី» «ទីមាំមួន» នោះ គឺជាក្រុងរួម ហើយវានឹងផ្ទេរដូចនេះអស់រយៈពេល «មួយគ្រា» ដដែលមានន័យថាបីរយហុកសិបឆ្នាំ។

ចក្រភពរួមហកានមានចាប់ផ្តើមគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យភាពនៅក្នុងសមរភូមិអាក្រីយ៉ូ ក្នុងឆ្នាំ 31 មុន គ.ស. ហើយមានបន្តគ្រប់គ្រងដោយអធិបតេយ្យភាពរហូតដល់ឆ្នាំ 330 គ.ស. នៅពេលដែលក្នុងស្ថានភាពទីនានាផ្តល់ឱកាសនឹងចេញពីបន្ទាយមាំមួននៃទីក្រុងរួម ទៅកាន់ទីក្រុងក្នុងស្ថានភាពទីបួន។ បន្ទាប់មក ចក្រភពមានចាប់ផ្តើមការផ្តាច់ចុះពីអាក្រក់ឈ្មោះរបស់វា។ ទីក្រុងរួមគឺជា «បន្ទាយមាំមួន» តាមទំនាយសម្រាប់រូបហកាន ហើយនៅពេលវាគ្រប់គ្រងពីទីក្រុងនោះ វាមិនអាចត្រូវបានយកឈ្នះបានឡើយ។ ក្នុងសង្គ្រាមដដែលមានបន្តបន្ទាប់ពីការផ្ទេរអំណាចរបស់ក្នុងស្ថានភាពទីនានា ទីក្រុងរួមមានក្នុងរយៈពេលនៃការរាយប្រហាររបស់ហុតនេសពិក និងក្នុងសម័យនៃធម្មាភិបាលវិញដដែលមានលក្ខណៈ ដដែលត្រូវបានតំណាងដោយគ្រូរោងបួនដំបូងនៃវិវរណៈ ជំពូក ៨។

ដោយហេតុនេះ នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ ខទី ៣១ «ដៃ» (រូបបុរាណមិនជឿ) ដដែលមានឈរឡើងគាំទ្រដល់សាសនាចក្រហាប មានបំពេញ «ទីបរិសុទ្ធជនកែម្តៅ» ជាមុនសិន។ ទីក្រុងរួម គឺជា «ទីបរិសុទ្ធជនកែម្តៅ» តាមទំនាយ សម្រាប់ទាំងរូបបុរាណមិនជឿ និងរូបហាប ពីព្រោះនៅឆ្នាំ ៣៣០ នៅពេលអំណាចបុរាណមិនជឿត្រូវបានផ្ទេរទៅកាន់ ក្នុងស្ថានភាពទីបួន ទីក្រុងរួមត្រូវបានទុកឱ្យរួមហាប ដល់កំពុងតែរីកឡើង។ ដោយហេតុនេះវិវរណៈ ជំពូក ១៣ ខទី ២ ចង់ថា នាគ (រូបបុរាណមិនជឿ) មានបុគ្គល «បល្ល័ង្ក» របស់ខ្លួនឱ្យរួមហាប។ «បល្ល័ង្ក» គឺជាកន្លែងដែលអំណាចមួយគ្រប់គ្រងចេញពីទីនោះ ហើយចាប់ពីឆ្នាំ ៥៣៨ រហូតដល់ ១៧៩៨ រូបហាបមានគ្រប់គ្រងយ៉ាងអធិបតេយ្យ ដូចដែលរូបបុរាណមិនជឿមានគ្រប់គ្រងយ៉ាងអធិបតេយ្យសម្រាប់ «មួយគ្រា»។

ទំនាយកំណត់សម្គាល់អំពីរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ដដែលទាំងរួមពហុវេនីយម និងរួមសមុតចេហ្គាប នឹងគ្រប់គ្រងដោយអំណាចកំពូល ហើយនៅពេលដែលពួកគេផ្ទេរដូចនោះ ការគ្រប់គ្រងនោះនឹងចេញពីក្រៅអំណាចរបស់ពួកគេ គឺទីក្រុងរួម។ ភាពមិនអាចយកឈ្នះបានរបស់រូបពហុវេនីយម មានបញ្ចប់នៅពេលដែលពួកគេចោកចេញពីទីក្រុងរួម ដោយសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំ ដដែលត្រូវបានតំណាងថាជា «ពលរេលា» មួយ នៅក្នុងខទីមុកប្លែន ហើយនៅពេលដែលរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សមុតចេហ្គាប មានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 ណាប៉ូឡេអុងមានឱកាសសមុតចេហ្គាបចេញពីទីក្រុងរួម ហើយគាត់មានសោយទិវង្គតនៅក្នុងការនិរទេស។

រួមហោរានសាសនា និងរួមហាបបង្កហាញថា រួមសម័យទំនើបនឹងគ្រប់គ្រងយ៉ាងអធិបតយេយកុ
នុងរយៈពេលនៃនាយដាក់លាក់មួយនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។ «ពេលវេលាមិនមានទៀតទេ»
ប៉ុន្តែរយៈពេលនៃការបៀតបៀនរបស់អំណាចហាននៃថ្ងៃចុងក្រោយ
គឺជារយៈពេលដាក់លាក់មួយ ដដែលចាប់ផ្តើមពីច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

ហើយបន្តគ្រូរូបដល់ពេលឱកាសសាកល្បងរបស់មនុស្សសក្រានបិទ
នៃពេលដែលមីកាយ៉ាលែករោកឈរ ហើយប្រកាសថា «អនុកណ្តាដែលអយុត្តិធម៌
ចូរឱ្យគេអយុត្តិធម៌តទៅទៀត; ហើយអនុកណ្តាដែលខ្មៅ ចូរឱ្យគេខ្មៅតទៅទៀត;
ហើយអនុកណ្តាដែលស្រី ចូរឱ្យគេស្រីតទៅទៀត; ហើយអនុកណ្តាដែលប្រុស ចូរឱ្យគេប្រុសតទៅទៀត»។

ក្នុងរួមជាពហុព្រះហស្តបៀតបៀនពួកគ្រីស្ទាននៃក្នុងក្បួនអេ ក្នុងទីក្រុងរួម
ក្នុងអំឡុងបុរេគ្រីស្ទានដ៏ឆាប់រហ័សស្របតាមស្រីព្រះបាទ
ហើយអនុកបុរេគ្រីស្ទានគ្រីស្ទានបានប៉ាន់ប្រមាណថា
ក្នុងអំឡុងយុគដ៏ត្រូវការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាប
មានអនុកទទួលមរណភាពជាសាក្សីមួយរយលាននាក់ស្របតាមសម្លាប់ដោយអំណាចប៉ាប
ប៉ុន្តែអំណាចប៉ាបបដិសេធការអះអាងនោះ ហើយកំណត់ការប៉ាន់ប្រមាណថា
មានបុរសប្រហែលជាមួយលាននាក់។ រួមជាពហុព្រះ និងរួមរបស់សម្តេចប៉ាប
ទាំងពីរបានបៀតបៀនពួកស្រីព្រះគ្រីស្ទានរបស់ព្រះ ហើយរួមសម័យទំនើបក៏នឹងបៀតបៀន
រាស្ត្រគ្រីស្ទានរបស់ព្រះនៃថ្ងៃចុងក្រោយដែរ។

«មនុស្សជាច្រើននឹងគ្រូរូបជាប់យ៉ូរ៉ាង មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ចេញពីទីក្រុង
និងទីប្រជុំជន ដើម្បីស្វែងរកទីកន្លែងស្នាក់នៅ
ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងក្លាយជាមរណសាក្សី ដោយសារព្រះគ្រីស្ទ
ក្នុងការឈរពោរពេញក្នុងពិភព»។ Selected Messages, សៀវភៅទី 3, 397.

រួមនៃសាសនាបិសាចបានឈ្នះលើឧបសគ្គភូមិសាស្ត្របីយ៉ាង
ខណៈពេលដែលវាបានកាន់កាប់អំណាចលើពិភពលោក។
រួមសម្តេចប៉ាបបានឈ្នះលើឧបសគ្គភូមិសាស្ត្របីយ៉ាង
ខណៈពេលដែលវាបានកាន់កាប់អំណាចលើពិភពលោក។
រួមសម័យទំនើបបានយកឈ្នះស្តេចនៃភាគខាងត្បូង (សហភាពសូវៀតដែលមិនជឿព្រះ)
នៃឆ្នាំ 1989 ហើយបន្ទាប់មកនឹងផ្តួលរំលំដៃនៃដ៏រុងរឿង (សហរដ្ឋអាមេរិក)
នៃពេលច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ។ បន្ទាប់មក
វានឹងយកឈ្នះអស៊ីប (ពិភពលោកទាំងមូល)។

«សង្គមទាំងមូលកំពុងតែត្រូវបានបង្កើតឡើងជាពីរក្រុមធំៗ គឺ
ក្រុមអនុកស្តាប់បង្គាប់ និងក្រុមអនុកមិនស្តាប់បង្គាប់។
យើងនឹងត្រូវបានរកឃើញថាស្ថិតនៅក្នុងក្រុមណា?»

«អស់អនុកដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
អស់អនុកដែលរស់នៅមិនមែនដោយសារនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែដោយសារព្រះបន្ទូលគ្រប់ពាក្យដែលចេញមកពីព្រះឱសបរបស់ព្រះ
នោះជាសាសនាចក្រព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់។
អស់អនុកដែលផ្ទុកនូវចិត្តដ៏ស្រស់ដ៏ស្រស់ដ៏ស្រស់ដ៏ស្រស់
គឺជាបរិវាររបស់អនុកបោះបង់ជំនឿដ៏ធំ។ ដោយឈរជាជួរក្រោមទង់ជាតិរបស់សាតាំង

ពួកគេរំលោភបំពានក្រីក្រវិន័យរបស់ពួកគេ
ហើយនាំឲ្យអនុកងទ័ពរំលោភបំពានរាងដងដែរ។
ពួកគេខិតខំរៀបចំច្បាប់នៃប្រជាជាតិទាំងឡាយឲ្យមានលក្ខណៈដូចនោះ
ដើម្បីឲ្យមនុស្សសង្គមភាពស្មោះត្រង់របស់ខ្លួនចំពោះរដ្ឋាភិបាលផ្ទៃក្នុង
ដោយជាន់ឈ្លើយលើក្រីក្រវិន័យនៃព្រះរាជវរបស់ពួកគេ។»

«សាកាំងកំពុងបង្កើតនិកមនុស្សសង្គមដោយសំណួរដល់មិនសំខាន់
ដើម្បីឲ្យពួកគេមិនអាចមើលឃើញដោយទស្សនៈច្បាស់លាស់
និងដាច់ខាតនូវកិច្ចការដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងធំធេង។
សត្រូវកំពុងរៀបចំផែនការដើម្បីអនុវត្តកំណើតពលលោកទាំងមូល។»

«ពិភពលោកដែលគេហៅថាគ្រីស្ទាន នឹងក្លាយជាឆាកនៃកម្មវិធីធំៗ
និងសម្រេចចុងក្រោយ។ មនុស្សសង្គមដែលមានអំណាចនឹងចេញច្បាប់គ្រប់គ្រងមនសិការ
តាមគំរូរបស់សាសនាចក្រប៉ាប។ ហើយនឹងផ្ទុះឡើងគ្រប់ជាតិសាសន៍ជីកស្រានៃចេកុតិ
ក្រោយដោយសារអំពើបុរាណចាកសីលធម៌របស់នាង។ គ្រប់ជាតិនឹងពាក់ព័ន្ធទាំងអស់»។
Manuscript Releases, volume 1, 296.

ដើម្បីការពារសេចក្តីពិតដែលកំណត់ថា «ទឹកដីដ៏រុងរឿង» ក្នុង ដានីយ៍លេខ ១១:៤១
ជានិមិត្តរូបនៃសហរដ្ឋអាមេរិក សិង្ហបុរីក្នុងសម័យនុយដា
បានបង្កើតសម្បត្តិដ៏សំខាន់នៃពាក្យទំនាយសម្រាប់ថ្ងៃចុងក្រោយ
នូវគោលការណ៍នៃការអនុវត្តពាក្យទំនាយបីជាន់។
ពន្យល់ដល់ចេញពីខ្សែបង្គោលចុងក្រោយទាំងនោះ
ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអនុវត្តតាមគ្រឹះស្ថានដែលតំណាងដោយ «ប្រចាំថ្ងៃ»
នៃក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លេខ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង ដានីយ៍លេខ ១១:៣១
ទៅលើខ្សែបង្គោលចុងក្រោយនៃពួកគេនោះ។ សេចក្តីពិតជាមូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំដូចគ្នា
(«ប្រចាំថ្ងៃ») ដែលបានក្លាយជាកូនសោនៃក្របខណ្ឌពាក្យទំនាយរបស់មីលុលីរ
ក៏បានបង្កើតក្របខណ្ឌពាក្យទំនាយនៃថ្ងៃចុងក្រោយផងដែរ។ ក្របខណ្ឌរបស់មីលុលីរ
ត្រូវបានផ្តល់អំណាចបំផ្លាញពីគ្រឹះស្ថានបូជាព្រះក្នុងក្រុម
និងអំណាចសម្រេចប៉ាប ដែលបានប្រៀបធៀបប្រឆាំងនឹងគ្រឹះស្ថានរបស់ពួកគេ
ហើយក្របខណ្ឌនៃថ្ងៃចុងក្រោយ ត្រូវបានផ្តល់អំណាចបំផ្លាញបី
ដល់ប្រៀបធៀបប្រឆាំងនឹងគ្រឹះស្ថានរបស់ពួកគេនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។

ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដែលត្រូវបានតំណាងនៃក្នុងខ្សែបង្គោលទាំងបួននៃ
ដានីយ៍លេខ ១១ ដែលតំណាងឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដែលបានមកដល់នៃឆ្នាំ ១៩៨៩
ហើយដែលត្រូវបានតំណាងដោយទទួលបានហើនកេល
ត្រូវបានពួកសត្រូវនៃចេកុតិពិតវាប្រឆាំង។ ការក្រវាប្រឆាំងនោះបាននាំទៅដល់ការយល់ដឹង
អំពីគោលការណ៍នៃការអនុវត្តទំនាយបីជាន់
ដែលដំបូងត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាការអនុវត្តទីក្រុងរ៉ូមជាបីជាន់
ដែលជាប្រធានបទដែលបង្កើតនិមិត្តរូបនៃបុរាណសាស្ត្រទំនាយ។

ក្នុងដំណាច់ដែលមាននិមិត្តរូប នោះប្រឆាំងនឹងវិសាលភាព
ប៉ុន្តែអនុកងទ័ពនៃកាន់កាប់ក្រីក្រវិន័យ នោះអនុកងទ័ពមានព្រះ សុភាសិត 29:18។

ការអនុវត្តបីជាន់នៃការបង្ហាញខ្លួនទាំងបីរបស់រ៉ូម បញ្ជាក់ថា សាសនារបស់រ៉ូមហាកាន
និងរ៉ូមប៉ាប គឺជាហាកាននិយម ហើយថា សាសនារបស់ពួកគេ

ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបុរសមុនាក់ដែលមានបរិញ្ញាបត្រ Pontifex Maximus។
ការបង្ហាញខ្លួនទាំងពីរនេះរួមមាន៖ បញ្ជាក់ថា អំណាចភូមិសាស្ត្រចំនួនបី
ត្រូវបានដកចេញជាមុន
មុនពេលពួកគេគ្រប់គ្រងយ៉ាងអធិបតេយ្យក្នុងរយៈពេលជាក់លាក់មួយ ហើយថា
ពួកគេនឹងគ្រប់គ្រងចេញពីទីក្រុងរួមដែលមានកូនបំរើ
ដែលជាទីសក្ការបូជានៃមុលាំងរបស់ពួកគេ។ ពួកគេទាំងពីរ
បានផ្ទេរបន្ទាល់ចំពោះការពិតថា ពួកគេបានបង្កើតបង្កើនបុរាណសម្ភារៈត្រង់របស់ពួកគេ។
ដូច្នេះ ដោយផ្អែកលើសាក្សីទាំងពីរនេះ យើងដឹងថា សាសនារបស់រ៉ូមសម័យទំនើប
នឹងជាហោរានិយម ហើយថា នាងនឹងត្រូវបានដឹកនាំដោយសម្មតិច្ចបាបនៃទីក្រុងរ៉ូម
ដែលមានបរិញ្ញាបត្រ Pontifex Maximus។

មុនពេលស្តីពីសេចក្តីយកការគ្រប់គ្រង និងគ្រងអំណាចយ៉ាងឧត្តុង្គឧត្តម
រ៉ូមសម័យទំនើបត្រូវបានលើកឧបសគ្គបីយ៉ាង
ហើយឧបសគ្គទីមួយគឺបុរសភូមិសាស្ត្រក្នុងមក
ជាមួយនឹងការរំលាយរបស់សហភាពស្រៀតនៅឆ្នាំ 1989
ដែលជាសក្ខីអធិបតេយ្យនិយមរបស់រ៉ូម ដែលបានប្រឆាំងនឹងអំណាចរបស់រ៉ូមនៅអឺរ៉ុប។
ឧបសគ្គបន្ទាប់នឹងត្រូវបានផ្តល់លំនាំពេលច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិក
ដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ហើយបន្ទាប់មកអង្គការសហប្រជាជាតិនឹងប្រគល់អំណាច
របស់ខ្លួនដល់រ៉ូមសម័យទំនើបសម្រាប់រយៈពេលខ្លីមួយ។
កាលណាត្រូវបានដាក់ឡើងលើលុល្លីដកយ៉ាងពេញលេញហើយ
នោះការបង្កើតបង្កើននៅថ្មីថ្មីក្រោយនឹងកើតឡើង។

សៀវភៅដានីយ៍លៃ ហើយជាពិសេសវិវរណៈ ជំពូក ៨
បង្ហាញអំពីលក្ខខណៈពុយាករណ៍នៃក្រុងរ៉ូម
ដែលរួមចំណែកដល់ការយល់ដឹងត្រឹមត្រូវអំពីរ៉ូមសម័យទំនើប។
លក្ខខណៈមួយក្នុងចំណោមលក្ខខណៈទាំងនោះ គឺការបង្កើតអាណាចក្ររ៉ូមជាខាងកើត
និងខាងលិច ដូចដែលក្នុងស្ថានភាពនៃអនុវត្តន៍នៅក្នុងឆ្នាំ ៣៣០។ រ៉ូមហោរាន
និងរ៉ូមសម្មតិច្ចបាប នៅពេលពិចារណាមគ្គុទ្ទ
ក៏បញ្ជាក់ផងដែរអំពីធម្មជាតិទូរភោគរបស់រ៉ូម។ ការបង្កើតរបស់ក្នុងស្ថានភាពនៃ
ដែលបង្កើតឲ្យមានរ៉ូមខាងលិច និងរ៉ូមខាងកើត គឺជាសាក្សីទីពីរចំពោះរ៉ូមហោរាន
និងរ៉ូមសម្មតិច្ចបាប។ ក្នុងស្ថានភាពនៃអនុវត្តន៍អំណាចស៊ីលីននៅខាងកើត
ហើយទុកអំណាចសាសនាចក្រនៅខាងលិច។ រ៉ូមហោរានតំណាងឲ្យនយោបាយរដ្ឋ
ហើយរ៉ូមសម្មតិច្ចបាបតំណាងឲ្យនយោបាយសាសនាចក្រ។ ខាងកើតគឺជានយោបាយរដ្ឋ
ខាងលិចគឺជានយោបាយសាសនាចក្រ ដូចដែលបានបង្ហាញជាក្រុងដោយដកៃ
និងដឹកនាំក្នុងដានីយ៍លៃ ២ ឬដោយសុនដៃបុរស និងសុនដៃស្ត្រីក្នុងដានីយ៍លៃ ៨
ឬដោយសត្វសាហាវក្នុងដានីយ៍លៃ ៧ និងសត្វនៃទីសក្ការបូជាក្នុងដានីយ៍លៃ ៨។

រ៉ូមសម័យទំនើបក៏នឹងមានសភាពទូរភោគផងដែរ គឺរួមផ្សំឡើងពីសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប
ពិធីកែ និងដឹកនាំ ហើយពីយុទ្ធសាស្ត្រសាសនាចក្រ និងយុទ្ធសាស្ត្ររដ្ឋប
ប៉ុន្តែរ៉ូមសម័យទំនើបក៏មានសភាពត្រឹមត្រូវផងដែរ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៨
ទាំងរ៉ូមខាងលិច និងរ៉ូមខាងកើត ត្រូវបានបង្កើតជាបី ទាំងតាមន័យពិត
និងតាមនិមិត្តរូប។ ក្នុងស្ថានភាពនៃ ដែលគ្រប់គ្រងរ៉ូមខាងកើត
បានបង្កើតនគរបស់ខ្លួនឲ្យក្លាយជាបុរសទាំងបីរបស់គាត់ តាមន័យពិត

ហើយរួមខាងលិចគ្នាមានតំណាងតាមនិមិត្តរូបដោយព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយ
ដដែលតំណាងឲ្យទម្រង់រដ្ឋាភិបាលបីយ៉ាង ដដែលចក្រភពរួមមានប្រព័ន្ធបុរាណវិទ្យា ដូចនេះ
រួមសម័យទំនើប ទោះបីមានសភាពទុរភោគនយោបាយសាសនាចក្រ
និងយុទ្ធសាស្ត្ររដ្ឋប័ក្តដោយ ក៏នឹងតំណាងឲ្យសហភាពត្រីភាគមួយ
ដដែលតំណាងដោយនាគ សត្វសាហាវ និងពុយកាវីក្នុងក្បាលយងផងដែរ។

ការសម្របសម្រួលនៃទីក្រុងរួមបំបែកបុរេនិយម និងទីក្រុងរួមបំបែកសម័យចេតនា កំណត់សម្គាល់
គោលការណ៍សហភាពពុយកាវីដ៏ស្មុគស្មាញរបស់ទីក្រុងរួមសម័យទំនើបចុងក្រោយ។ វាគឺជា
សហភាពបីមុខដដែលកើតមានឡើងនៅពេលច្បាប់ចម្លងអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេល
ឆាប់ៗនេះ ហើយនាំពិភពលោកទៅកាន់អឺរ៉ុបខ្មៅ។ វាគឺជា «រូបរបស់សត្វសាហាវ»
ទូទាំងពិភពលោក ដដែលនិមិត្តរូបនៃការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋប្រា
ក្រលរបស់វាគឺ Pontifex Maximus ដដែលគ្រប់គ្រងទីក្រុងរួម
ដដែលជាទីអាសនៈនៃអំណាចរបស់គាត់។ អំណាចស៊ីវិលរបស់មនុស្សសន្តិវិធីបាប
នឹងត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដោយអង្គការសហប្រជាជាតិ
ហើយពិភពលោកនឹងត្រូវបានបង្កើនឲ្យទទួលបានកម្រិតនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ
ប៉ុន្មានពីរជាន់ក្រោយ ដោយអំណាចបង្កើតបង្កើនរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក។ ដូចនេះ
ដូចដដែលទីក្រុងរួមបំបែកបុរេនិយម (នាគ) ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣ ខ ២ មានប្រគល់
«អំណាចរបស់វា បណ្តឹងរដ្ឋប័ក្ត និងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំ» ដល់សម្របសម្រួល សហរដ្ឋអាមេរិក
ក្នុងនាមជាតំណាងដោយទីក្រុងរួមបំបែកបុរេនិយម
ក៏សម្របសម្រួលការទាំងបីដូចគ្នានេះសម្រាប់ទីក្រុងរួមសម័យទំនើបផងដែរ។
ទីអាសនៈគឺទីក្រុងរ៉ាទីកងនៃក្នុងទីក្រុងរួមដដែលមានក្នុងបុរាណវិទ្យា
សិទ្ធិអំណាចគឺអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយអំណាចគឺសហរដ្ឋអាមេរិក។
ពួកវារួមគ្នានាំពិភពលោកទៅកាន់ទឹកដីដ៏ធំមួយ ដដែលនៅទីនោះសម្របសម្រួល
«នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួន ហើយគ្មានអ្នកណាជួយគាត់ឡើយ»។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយទេវតាទីប្រាំមួយមានចាក់ទូលរបស់ខ្លួននៅលើទន្លេដ៏ធំអ៊ុយប្រាត;
ហើយទីកន្លែងនេះមានសង្គតិអស់ទៅ
ដើម្បីឲ្យផ្តល់របស់ស្តេចទាំងឡាយពីទិសខាងកើតត្រូវបានរៀបចំ។
ហើយខ្ញុំឮបានឃើញវិញ្ញាណមិនបរិសុទ្ធច្រើ ដូចកង្កែប ចេញពីមាត់នាគ
ហើយចេញពីមាត់សត្វ ហើយចេញពីមាត់ហ្វោកក្នុងក្បាលយង។
ដូចគ្នាជាវិញ្ញាណរបស់អារក្ស ដដែលប្រព្រឹត្តអព្យាក្រឹត្យទាំងឡាយ
ហើយចេញទៅរកស្តេចទាំងឡាយនៃនេដី និងនៃលោកិយទាំងមូល ដើម្បីប្រមូលពួក
គេមកសម្រាប់សង្គ្រាមនៃផ្ទៃដីអស្ចារ្យនេះរបស់ព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេសោក។ មើល
ខ្ញុំមកដូចជាចោរ។ មានពរហើយ អ្នកណាដែលយាមប្រុងស្មារតី
ហើយរកស៊ីសម្បូររៀកបំពាក់របស់ខ្លួន ក្នុងលោកគាត់ដើរអាក្រក់
ហើយមនុស្សទាំងឡាយឃើញសេចក្តីអាម៉ាស់របស់គាត់។
ហើយទ្រង់មានប្រមូលពួកគេជាមួយគ្នានៅក្នុងដីដ៏ធំហៅជាភាសាបារាំងថា
អឺរ៉ុបខ្មៅ។ ហើយទេវតាទីប្រាំពីរមានចាក់ទូលរបស់ខ្លួននៅក្នុងអាកាស;
ហើយមានសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងមួយចេញពីព្រះវិហារនៃស៊ីធានស្ត័រ ពីបណ្តឹងរដ្ឋ មកថា៖
«ការណ៍នេះមានសម្របសម្រួល»។ វិវរណៈ 16:12-17។